

PROGRAM AKADEMIJE

ki jo priredi

del. pevsko društvo „CANKAR“
v spomin 10. obletnice smrti
pisatelja Ivana Cankarja
v torek, 11. dec. ob 8. uri zvečer.
Filharmonična dvorana.

1. Nik. Zajc: **Himna delu.** Moški zbor.
 2. L. Mrzel: **Ivan Cankar.**
 3. Ivan Cankar: **Za križem.** Recitira Mile Klopčič.
 4. Fr. Schubert: **Njena podoba.**
 5. Fr. Schubert: **Poslednje nade.**
 6. A. Grečaninov: **Uspavanka.**
 7. **Šumi potok, šumi . . .**
 8. Vl. Stahuljak: **Dođi.** (Bariton solo, poje Albert Zupan.)
 9. A. Dobronić: **Zibu - haju.** (Uspavanka).
 10. J. Gotovac: **Pod Jorgovanom.** (Tenor solo, poje g. Stano Kremžar).
 11. Z. Prelovec: **Nageljni rdeči.** (Bariton solo, Alb. Zupan.)
- Poje Alb. Zupan, pri klavirju konservat. M. Lipovšek.
- Moški zbor vodi Kristo Perko.

IVAN CANKAR.

Nikola Zajc:

HIMNA DELU.

Dušo veselo vstvarja nam delo
toda brez dela trapi nas glad.
Pridnost nas mnoge
reši nadloge
človek na zemlji žije kaj rad.

Roko pošteno, vztrajnost jekleno
ljubi in čisla vsakdo ljudij
oj, ima li čuvstvo takovo ljudstvo,
ki za naš blagor nič ne skrbi.

Vi ste junaki, vi siromaki,
vendar ste vsakega naroda cvet.
Vi korenjaki, vsem ste prvaki,
v vas ima vprte svet ves oči.

Hip je napočil, več ne bo točil
krotki delavec skritih solza.
Svit izza gore, javlja se zore
mi gospodarji bomo sveta.

Takrat darila zemlja nam mila,
kar po pravici iščemo mi.
Svet pa izvedi, da smo v besedi
kakor v dejanju zvesti delavci vsi.

Franz Schubert (1828—1928):

NJENA PODOBA.

Sanjal sem temne sanje,
v podobo nje strmel.
Obraz, ki sem ga ljubil,
tajno mi je oživel.

Na njenih sladkih ustnih
se je igral smehljaj.
A njen pogled s solzami
imel je bolan sijaj.

Zaplakal sem in solze
zalile so mi oko.
A jaz ne morem verjeti,
da zame te več ne bo.

Franz Schubert (1828—1928):

POSLEDNJE NADE.

Tu in tam je še na drevju
list, da vanj se zastrmim,
pa postajam pod drevesi
in se v misli zatopim.

Gledam, gledam list v drevesu,
svoje nade stavim nanj.
Če igra se z listom veter,
ves drhtim in trepetam.

Ah — pa pade list z drevesa,
nade ž njim gredo v prepad.
Zgrudim sam se brez utehe,
plakam na grobu svojih nad.

A. Grečaninov:

USPAVANKA

Spi maljutka moj prekrasni,
bajuški, baju!
Tiho smotrit mjesac jasnij
v kaljibelj tvaju.

Stanu skazivat ja skazki
spaju pjesenku.
Tiž dremli zakrivši glazki
bajuški, baju!

Vasilij Mirk:

ŠUMI POTOK, ŠUMI...

Šumi potok, med kamenjem mi...
Tak odnesejo valovi,
kar srce si hrepeni.

Šumi potok, med kamenjem mi...
Nikdar v srcu ne ugasne,
če ljubezen v njem gori.

Glej, kak zibljejo se vrbe
v belih ti valéh.

Tak' je moja duša v njenih snivala očeh.

Tja za gore, plava bel oblak
za gorami njen obraz je drag.

VI. Stahuljak:

DODI.

Tamna noć već spušta krila,
male zvezde nebom sjaju.
Gdje si sada moja mila,
ti andeo, ti moj raju.

Mjesec tako divno sjaje,
a ja zalud čekam tebe.
Čekam na tve zagrljaje,
čekajuć, me srce zebe.

Oh, gdje si, srce pita.
Tako dugo zaš' te nije,
kad po svjetu sem se skita,
kad na tornju ponoć bije.

Zar ne mariš zame jadna,
koj' te čekam uzaludno.
Zar si dušo jošte hladna,
Zar ti srce nije budno?

A. Dobronić:

ZIBU — HAJU.

(Uspavanka — Medžimurje.)

Zibu haju, dete malo!
Skolca doli palo, pak se je zaklalo.
Dajte mama, sira kruha,
dok se juha skuha.
Zibu, haju, zibu.

Jakov Gotovac:

POD JORGOVANOM.

Ko ti ščeri pokida derdane,
ko ti prosu biser i merdane?

Jutros rano ja u baštu mati,
odoh prve jorgovane brati.

Za derdan mi zape rosna grana,
pa se prosu ispod jorgovana.

A što su ti mutne oči tako,
ko da nisi spavala nikako?

Negdje slavulj pjevaše sa grane,
pa ga slušah, sve do zore rane.

Moja ščeri, moja tuga, jao!
a tko ti je njedra raskopčao?

Ne karaj me majko,
ne ljuti se name,
puce majko — popucale same!

Zorko Prelovec:

NAGELJNI RDEČI.

(Besedilo Ivo Peruzzi.)

Nageljni rdeči iz zemlje gore,
polnih prs poje v pomlad polje.
V mojih pa gajih spev molči,
v mojih poljanah pa rožic ni.

Davi so nesli ljubico tod,
zvezd svetile njej so na pot,
moja jo tuga spremila je,
v tihi jo gaj položila je.

Jaz pa med svate vesele bom šel,
pa jim okrogle pesmi bom pel,
pa me bolelo bo v dnu srca,
tam kjer je mrtva ljubica.

